

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, dnia 5 maja 2025 r.

D/LE.UH.8361.138.2024

Justyna Michalska-Grześkowiak
Firma Handlowa Justyna Michalska-
Grześkowiak
ul. Powstańców Wielkopolskich nr 48
63-800 Gostyń

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Justynę Michalską - Grześkowiak, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: FIRMA HANDLOWA Justyna Michalska-Grześkowiak, ul. Powstańców Wielkopolskich nr 48, 63-800 Gostyń, NIP: 6961031341, karę pieniężną w wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Lesznie, w dniach od 28 października do 5 listopada 2024 r., przeprowadzili kontrolę

u przedsiębiorcy Justyny Michalskiej-Grześkowiak, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: FIRMA HANDLOWA Justyna Michalska-Grześkowiak, ul. Powstańców Wielkopolskich nr 48, 63-800 Gostyń, NIP: 6961031341.

W toku kontroli dokonano m.in. sprawdzenia przestrzegania przez przedsiębiorcę przepisów dotyczących uwidaczniania cen towarów oferowanych do sprzedaży, w tym towarów w obniżonej cenie. Zweryfikowano m.in. prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorcę informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. czy w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, zgodnie z wymaganiami ustawy.

W powyższym zakresie kontrolą objęto 100 partii towarów wyeksponowanych i oferowanych do sprzedaży, w tym 10 losowo wybranych partii towarów, będących w promocyjnej ofercie handlowej, ustalając sposób prezentowania ceny oraz informacji o najniższej cenie towaru w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do wszystkich 10 objętych kontrolą towarów oferowanych w obniżonych cenach spośród 100 łącznie skontrolowanych. Po przeanalizowaniu sposobu prezentacji cen 10 wytypowanych do kontroli towarów stwierdzono, że we wszystkich 10 przypadkach informowania o obniżeniu ceny towaru, obok informacji o obniżonej cenie nie uwidoczniono informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Powyższe dotyczyło:

1. Sukienka roz. 34 (A.Rudzka) z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 259 zł, cenę po obniżce -30% 181 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).
2. Spódnica roz. 36 LEMONADA z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 159 zł, cenę po obniżce -30% 111 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).
3. Sukienka długa czarna roz. uniwersalny z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 149 zł, cenę po obniżce -30% 104 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).
4. Sukienka tiulowa czarna roz. L z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 169 zł, cenę po obniżce -30% 118 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).
5. Bluzka LEMONADA roz. 36 z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 99 zł, cenę po obniżce -30% 69 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).

6. Sukienka koronkowa czarna IVIVI roz. S z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 115 zł, cenę po obniżce -30% 80 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).
 7. Sukienka koronkowa Lily Mcbee roz. M z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 179 zł, cenę po obniżce -30% 125 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).
 8. Sukienka czarna GIRACCO roz. S z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 119 zł, cenę po obniżce -30% 83 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).
 9. Sukienka hiszpanka Lily Mcbee roz. M z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 219 zł, cenę po obniżce -30% 153 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.).
 10. Spódnica plisowana CHERY KOKO roz. uniwersalny z etykietą zawierającą m. in. informację: „cenę przed obniżką 99 zł, cenę po obniżce -30% 69 zł”, (obniżkę ceny wprowadzono 9.09.2024 r.)
- przy czym po weryfikacji okazało się, że uwidoczniona cena przed obniżką była najniższą ceną, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*.

Natomiast art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, że *„W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.”*

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”*

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 8 kwietnia 2025 r., znak D/LE.UH.8361.138.2024, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo doręczono stronie w dniu 11 kwietnia 2025 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do

przesłanek wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym wynikającej z art. 10 § 1 Kpa.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, jednakże pismem z dnia 15 kwietnia 2025 r., przedłożyła informację o wysokości osiągniętych obrotów i przychodu, czyniąc zadość wezwaniu zawartemu w ww. piśmie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Podstawą prawną do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji odnoszącej się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, w odniesieniu do wszystkich 10 partii towarów oferowanych w obniżonych cenach spośród 100 łącznie skontrolowanych, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Informując o obniżce cen towarów należy uwidoczniać informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza - że jest to najniższa cena jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie

przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającą ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką, co powinno przybrać postać rzetelnego i jednoznacznego komunikatu. Pominięcie w tym komunikacie którejkolwiek ze składowych dyspozycji art. 4 ust. 2 ustawy, odczytywane być musi jako naruszenie prawa konsumenta do informacji. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie towarów, umożliwiają konsumentowi ich porównanie, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 10 października 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”*. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność

zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia art 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w sytuacjach wyżej wskazanych. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że

uwidocznienie informacji o cenach w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, w tym o cenach obniżonych oraz najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 - 5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 - 5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w odniesieniu do wszystkich 10 towarów oferowanych w obniżonych cenach spośród 100 łącznie skontrolowanych towarów. Celem przepisów ustawy jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej

wysokości zastosowanej obniżki ceny. Dlatego stwierdzone w niniejszej sprawie naruszenia w sposób istotny naruszają interes konsumenta.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął działania naprawcze i uwiódził ceny zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów oraz przychodu w oparciu o przesłaną przez stronę informację o wielkości przychodu za rok 2023. Wysokość kary nie przekracza 1 % przychodu, ustalonego przez organ na podstawie ww. danych, osiągniętego z prowadzonej działalności. Ponadto, w ocenie organu, nałożona kara pozostaje proporcjonalna do wielkości przychodu przedsiębiorcy właściwie spełniając swoje cele. Kara w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy. Jednocześnie, dotkliwość nałożonej kary pozostaje na takim poziomie, który w zestawieniu z ustaloną przez organ wysokością przychodu przedsiębiorcy, nie spowoduje wyeliminowania kontrolowanego z rynku i pozwoli na dalsze prowadzenie działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy i z poszanowaniem praw konsumentów oraz zasad konkurencji. Organ miał na uwadze, by kara była proporcjonalna do celu, jaki ma zostać osiągnięty poprzez jej nałożenie, jak również, by uciążliwość sankcji administracyjnej pozostawała na poziomie akceptowalnym dla przedsiębiorcy. Nakładając karę organ dokonał zestawienia wysokości przychodu z faktem, iż kontrolowany posiada status mikroprzedsiębiorcy, a osiągnięte przez niego przychody świadczą o stosunkowo niewielkim potencjale ekonomicznym przedsiębiorcy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Zastępca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozakiewicz
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona
2. a/a